

ἈΜΥΝΤΩΡ, υἱὸς τοῦ Ὀρμένου, κατοικῶν ἐν Ελεῶνι κόμῃ τῆς Βοιωτίας. Ομ. κ. πατὴρ τοῦ Φοίνικος Κράντορος καὶ τῆς Ἀσυδαμείας, μετὰ τῆς ὁποίας ὁ Ἡρακλῆς ἐγέννησε τὸν Κτήσιππον. Απο.

ἈΜΙΝΩΝ, ῥήτωρ τις ἐν Ἀθήναις σωπτόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀριστοφάνους ὡς μαλθακός. Αριστοφ.

ἈΜΥΙΛΑΪΟΣ, Βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ὅς τις μετὰ τὸν Ἰναρὸν ἐδασίλευσεν, ὢν πρότερον ἑστῆτος τῶν ἀποστατησάντων Αἰγυπτίων ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου τοῦ Μακεδόνου. Ηρόδ.

ἈΜΦΙΑΡΑΟΣ, περίφημος μάντις, υἱὸς τοῦ Οἰκλέους Βασιλέως τῆς Ἀρκαδίας καὶ τῆς Ἰπερμνήστρας, θυγατρὸς τοῦ Θεσίου, οὗτος προσέλεπον τὸν ἀφανισμὸν τῶν, ὅσοι ἤθελον ἐκστρατεύσει μετὰ τοῦ Ἀδράστου ἐναντίον τῶν Θησῶν, δὲν ἤθελε νὰ ὑπάγῃ ἀλλὰ πεισθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς του συνηκολούθησε, καὶ κατὰ τὴν πρόγνωσίν του ἐχάθησαν ὅλοι.

ἈΜΦΙΔΑΜΑΣ, υἱὸς τοῦ Βουσίριδος, ἐν Αἰγύπτῳ, τὸν ὁποῖον ὁ Ἡρακλῆς ἐθανάτωσεν ὀρθῶς μετὰ τὸν πατέρα του, διὰ τὰς ἀπανθρώπους καὶ τυραννικὰς τῶν πράξεις. Ἰπολ.

ἈΜΦΙΔΑΜΑΣ, υἱὸς τοῦ Λυκούργου καὶ τῆς Κλεοφύλης ἐξ Ἀρκαδίας, καὶ ἔκγονος τοῦ Ἀλεοῦ. Απολλοδ.

ἈΜΦΙΔΑΜΑΣ, Ἥρως τις τῆς Σκανδίας ἐπὶ τῆς νήσου Κυθρας ὁ φιλοξενίσας τὸν Ἀυτολύκον. Ος. Ἰλ. Κ.

ἈΜΦΙΔΑΜΑΣ, Ὀπούντιος, πατὴρ τοῦ Κλυσωνύμου, τὸν ὁποῖον παῖδα ὄντα ἔτι ἐφόνευσεν ὁ Πάτροκλος παίζων ταῖς κούβους. Ομ. Ἰλ. Ψ.

ἈΜΦΙΔΑΜΑΣ, Βασιλεὺς τῆς ἐν Εὐ-

βοίᾳ Χαλκίδος, φονευθεὶς εἰς τὴν κατά τῶν Ερυθραίων μάχην, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποῖου διώρισαν ἀγῶνας οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τὸν θάνατόν του. εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Ἡσίοδος ἔλαβε τὸ βραβεῖον.

ἈΜΦΙΔΙΚΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἀσακοῦ, ὅς τις ἐφόνευσεν τὸν Παρθενοπαῖον ἐν τῇ πελοποννηστικῇ τῶν Θησῶν. Κατ' Ἀπολλοδώρον ἐφρονεῖθη ὑπὸ τοῦ Περικλυμαίνου.

ἈΜΦΙΘΕΑ, γυνὴ τοῦ Λυκούργου ἐκ Νεμέας, καὶ μήτηρ τοῦ Ὀφέλτου. Απολλοδ.

ἈΜΦΙΘΕΑ, θυγατὴρ τοῦ Πρώνακτος, καὶ γυνὴ Ἀδράστου. Απολλοδ.

ἈΜΦΙΘΕΑ, γυνὴ τοῦ Ἀυτολύκου πάππου τοῦ Οἰσσεῶς Ομ. Οδ. Γ.

ἈΜΦΙΘΕΟΣ, υἱὸς Λυκίνου, δημαγωγὸς ἐν Ἀθήναις, ὅς τις ἔφερεν ἐκ Λακεδαιμόνος τὴν εἰρήνην.

ἈΜΦΙΚΡΑΤΗΣ, Βασιλεὺς τῶν Σαμίων. Ηρόδ.

ἈΜΦΙΚΡΑΤΗΣ, Ἀθηναῖός τις. Ξενοφ.

ἈΜΦΙΚΤΪΩΝ, υἱὸς τοῦ Δευκαλιόνος, καὶ Βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν. Εξῆ τὸ 963. Π. Χ. Οὗτος ἐσύστησε τὴν περίφημον Ἀμφικτιονικὴν συνέλευσιν, διὰ τῆς ὁποίας ἤνωσε τὰς διάφορους Ἑλληνικὰς πολιτείας μετὰ δεσμοὺς φιλίας, πρὸς ἀσφάλειαν καὶ κοινὴν εὐτυχίαν ὅλης τῆς Ἑλλάδος. ὠνομάζοντο ἐπομένως Ἀμφικτιόνες ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφορῶν Ἑλληνικῶν πόλεων, οἵτινες συναθροίζομενοι δεῖς τοῦ χρόνου εἰς τοὺς Δελφοὺς, καὶ εἰς τὰς Θερμοπύλας, ἀνὰ δύο ἐξ ἑκάστης πόλεως, ἐθεώρουν ὅλας τὰς κοινὰς υποθέσεις, πολιτικάς καὶ θρησκευτικάς μετὰ τῶν πλειοτέρων τὰς ψήφους, διὰ τὴν κοινὴν εὐτυχίαν καὶ ἰσυχίαν ὅλων τῶν Ἑλληνι-

κῶν πολιτείῶν.

ἈΜΦΙΛΟΧΙΟΣ, ἀπὸ τὴν Καππαδοκίαν, Επίσκοπος τῆς Ἰκονίου Ἐπαρχίας· ἀντίστη γενναίως κατὰ τῶν Ἀρεινῶν· παρευρέθη εἰς διαφόρους Συνόδους, καὶ εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει, γενομένην κατὰ τὸ 394, ἐστάθη Πρόεδρος αὐτῆς τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Εορτάζεται εἰς τὰς 28 Νομβρίου. ἔζη ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου τὸ 374. Σειρήγραψε καὶ πολλὰ σοφὰ Συγγράμματα.

ἈΜΦΙΛΟΧΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἀμφιαρίου καὶ τῆς Εὐφίλης. Μάντις ἄριστος, μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Τρωάδος ὑπῆγε μετὰ τοῦ Μίφου εἰς τὴν Κιλικίαν, καὶ ἔλασε τὴν πόλιν Μαλλούς· ἔπειτα φιλονηκίσαντες μεταξύ των ἐρονεύθησαν καὶ εἰς δύο.

ἈΜΦΙΑΥΤΟΣ, Μάντις ἐκ τοῦ Δήμου Ἀχαρνῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ηροδ.

ἈΜΦΙΜΕΔΩΝ, υἱὸς τοῦ Μελανθίου, καὶ εἰς τῶν μνηστῆρων τῆς Πηνελόπης, ὅστις πληγώσας τὸν Τηλέμαχον εἰς τὴν χεῖρα ἐρονεύθη ἀμέσως ὑπ' αὐτοῦ. Ομ. Οδ. Ω.

ἈΜΦΙΝΟΜΟΣ, ἀπὸ τὸ Δουλίχειον τῆς Κεφαλληνίας, μνηστῆρ τῆς Πηνελόπης, τὸν ὑποῖον ἠγάπα μὲ ὑπερβολὴν συνετόν οἶτα.

ἈΜΦΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Σελάγου, ἐκ τῆς πόλεως Παισοῦ τῆς μικρᾶς Μυσίας, σύμμαχος τῶν Τρωαδιτῶν. Ομ. Ἰλ. Β.

ἈΜΦΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Μέρποπος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀδράστου, ἡγεμὼν τῶν Τρωαδιτῶν. Ομ. Ἰλ. Ε.

ἈΜΦΙΣΤΡΑΤΟΣ, Λακεδαιμόνιος τις, ἠνίοχος τοῦ Κέστορος καὶ τοῦ Πολυδεύ-

κους. Στράβ.

ἈΜΦΙΤΡΪΩΝ, υἱὸς τοῦ Ἀλκαίου, καὶ ἔκγονος τοῦ Περσέως. Οὗτος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ηλεκτρίωνος παρέλασε τὴν Βασιλείαν τῶν Θησῶν, λατῶν εἰς γυναῖκα καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀλκαίου.

ἈΜΦΙΩΝ, μουσικὸς ἄριστος, Θησαῖος, μυθολογοῦσιν, ὅτι, ὅταν ἐκτίζοντο τὰ τεῖχη τῶν Θησῶν, αἱ πέτραι καὶ ἡ λοιπὴ ὕλη, ἴσχυοντο καὶ ἐδύλλοιτο μοιχῶν κατὰ τάξιν, ἀπὸ τῆς μελωδίας τῆς λύρας, τοῦ Ζ. Ζήθους.

ἈΜΦΟΓΕΥΟΣ, Λύκιος τις πολεμήσας ὑπὲρ τῶν Τρωαδιτῶν, καὶ φονεὺς ἀπὸ τὸν Πατροκλον. Ομ. Ἰλ. π.

ἈΝΑΙΠΘΣ, εἰς τῶν τριάκοντα τυράννων ἐν Ἀθηναίς. Ξενοφ.

ἈΝΑΚΙΕΩΝ, ἐγεννήθη εἰς τὴν Τέω πόλιν τῆς Ἰωνίας, κατὰ τὸ 532. Π. Χ. ἑνδοξὸς ποιητῆς Λυρικός. Σώζεται μία Συλλογὴ τῶν Ὁδῶν του, αἵτινες ἐξελέγχοντο σαφῶς τὴν ἠδουπλοῦσαν τοῦ Συγγραφέως των. ἄλλως δὲ εἶναι πλήρεις χαρίτων. Λέγεται, ὅτι ἐπνίγη ἀπὸ μίαν ῥόγα σαρκῆς, εἰς ἡλικίαν χρόνων 50. Σώζονται προσέτι καὶ τινὰ γινωκκά του, καὶ ἀποσπάσματα ἐπιγραμμάτων. ἐξεδόθησαν ἐν Λοιδίνῳ κατὰ τὸ 1725.

ἈΝΑΞΑΓΟΡΑΣ, σοφιστῆς, ἀπὸ τῆς Κλαζομενάς, Ἐπαρχίαν τῆς Θράκης. ἐγεννήθη κατὰ τὸ 100. Π. Χ. ἦτον μαθητῆς τοῦ Ἀναξαμένους. ἔλεγε τὸν Ἥλιον μύδρον διάπυρον. ὑπῆγεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐδόθη οὖτως διόλου εἰς τὴν φυσικὴν. δὲν ἠθέλησε ποτὲ νὰ ἐμῶῃ εἰς τὰ πολιτικά· ἐξωρίσθη ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, ὅταν τοῦ ἔδωκαν τὴν εἰδήσιν τοῦ Ἰανῆτιν τῶν τέκνων του, εἶπεν ἀτασάτως, ἡ-

Ξευρον, ὅτι ἐγέννησα ἄνθρώπους θνητούς.,, Μετὰ μίαν πολυχρόνιον ἀπουσίαν, πάλιν ἐπανῆλθε εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ βλέπων τὰ κτήματά του ἔρημα, καὶ ἀκαλλιέργητα εἶπεν, “ἀνὰ τὰ δὲν ἤθελον χαθῆ, ἐγὼ θέσαια δὲν ἤθελον σωθῆ.,, ἀπέθανε εἰς τὴν Λάμψακον, ἐρηματίσαν καὶ ἕτεροι τρεῖς Ἀγαθαγόραι.

ἌΝΑΞΑΝΔΡΙΔΗΣ, Ρόδιος, ποιητῆς κωμικός. ἔζη κατὰ τὸ 377. Π. Χ. εἶχε μεγάλην φήμην· σχεδὸν δεκάκις ἐσεφανεώθη. Σώζονται καὶ τούτου συγγραμματα τινά.

ἌΝΑΞΑΝΔΡΟΣ, υἱὸς τοῦ Εὐρυκράτους, Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, ἐκ τῆς οἰκείας τῶν Ἀγίδων. Ηρόδ.

ἌΝΑΞΑΡΧΟΣ, ἐκ πόλεως τῶν Ἀβδήρων ἐν τῇ Θράκῃ. οὗτος ἠκροάσθη τὸν φιλόσοφον Διογένην τὸν Σμυρναῖον, ὅστις ἔλεγεν ὅτι αὐτὸ τοῦτο ἤξεύρω, ὅτι δὲν ἤξεύρω τίποτε. ἔζη εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. ὅστις εἰς τὸ συμπόσιόν του ἐρωτήσας τὸν Ἀνάραρχον, πῶς τοῦ φαίνεται ἡ τράπεζα; εἶπεν, τὰ πάντα πολυτελή, ὦ Βασιλεὺ, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ᾔηται καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Νικοκρέοντος, τυράννου τῆς Κύπρου, παρατετημένῃ. μνησικακήσας δὲ κατ' αὐτοῦ ὁ τύραννος μὲ τὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Βασιλέως, ἐφέρθη ἀκουσίως εἰς τὴν Κύπρον ὁ Ἀνάραρχος, καὶ ἐβλήθη εἰς γουδίον, καὶ ἐκοπανίσθη μὲ σιδηροῦν γουδοχέρι, διὰ προσαγῆς τοῦ τυράννου.

ἌΝΑΞΙΒΙΑ, θυγάτηρ τοῦ Βίαντος, καὶ γυνὴ τοῦ Πελλίου, μὲ τὸν ὅποιον ἐγέννησε τὸν Ἀκασον, τὴν Πισιδίκην, Πελοπείαν, Ἰπποθόην, καὶ Ἀλκησον. Ἀπολδρ. 2) θυγάτηρ τοῦ Κραλίου, δευ-

τέρα γυνὴ τοῦ Νέσορος, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐγέννησε τὴν Πολυκάστην, καὶ Πισιδίκην, τὸν Ἀντίοχον Εὐεφρονα, καὶ ἄλλους υἱούς. Ἀπολδρ. 3.) θυγάτηρ τοῦ Πλεισθέ- νους, καὶ ἀδελφὴ τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ Μενελάου. ὑπανδρευθεῖσα μὲ τὸν Στρόφιον ἐγέννησε τὸν Πυλάδην. Παισα.

ἌΝΑΞΙΒΙΟΣ, πλοίαρχός τις Σπαρτιάτης. Ξενοφ.

ἌΝΑΞΙΜΑΝΔΡΟΣ, Ἕλληνας, περιδότης φιλόσοφος. ἐγεννήθη εἰς τὴν Μίλητον. οὗτος πρῶτος ἐφεῦρεν ἰσημερίας καὶ τροπὰς, καὶ τὴν γῆν, εἶπε, κέντρον τοῦ παντός. ἔδειξε δὲ καὶ γεωμετρικὰς ὑποτυπώσεις, καὶ κατὰ τὸν Διογένην τὸν Λαέρτιον, ἐσάθη ὁ πρῶτος ἐφευρετῆς τοῦ ὠρολογίου, καὶ πρῶτος τοῦ νὰ διδάσκη δημοσίως τὴν φιλοσοφίαν. ἠνθιει κατὰ τὸ 547. Π. Χ.

ἌΝΑΞΙΜΕΝΗΣ, Μιλήσιος, υἱὸς τοῦ Εὐρυκράτου, μαθητῆς τοῦ Ἀναξιμάνδρου. πρῶτος οὗτος ἐσύνθεσε τετράγωνον Ἡλιακόν, καὶ τὸ ἐβάλεν εἰς πράξιν εἰς τὴν Σπάρτην. ἔγραψε καὶ Ἱστορίαν Ἰωνικῶς. ἠνθιει κατὰ τὸ 573. Μ. Χ.

ἌΝΑΞΙΜΕΝΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἀριστοκλέους, Λαμψακινός, Ρήτωρ, μαθητῆς τοῦ Διογένους τοῦ Κυνικοῦ, καὶ Ζωΐλου τοῦ γραμματικοῦ Ἀμφιπολίτου. ἐσάθη καὶ διδάσκαλος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

ἌΝΑΞΙΝΟΣ, κατάσκοπος Φιλίππου τοῦ Μακεδόνο. Δημ. περὶ Στυφ.

ἌΝΑΞΙΠΠΟΣ, ποιητῆς τῆς νέας κωμωδίας, ἔζη εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀντιγόου, καὶ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ. περὶ τὰ 297. ἐκ τῶν κωμωδιῶν του σώζονται ὀλίγα ἀποσπάσματα εἰς τὴν Συναγωγῆν τῶν Ἑλληνικῶν Κωμωδιῶν.

ΑΝΑΣΩ, θυγάτηρ τοῦ Αλκαίου καὶ τῆς Ἰππονόμης. ὑπανδρευθεῖσα μετὰ τοῦ Θείου της Ηλεκτρούνογος, ἐγέννησε τὴν Αλκμήνην. Απολλόδ.-2.)

ΑΝΑΣΪΛΑΟΣ, ἓνας τῶν πρώτων Βασιλέων τῆς Σικελίας, ἄριστος ἄρχων κατεπράϋνε τοὺς φθινοῦντας αὐτὸν τυράννους.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, μοναχὸς καὶ ἱερεὺς τοῦ Ὄρους Σινᾶ. οἱ νεώτεροι ὀνομάζουσι αὐτὸν γένον Μωϋσῆν, ἐπειδὴ, καθὼς ὁ Μωϋσῆς, καὶ αὐτὸς λέγουσι, ὅτι εἶδε τὸν Θεόν, καὶ ὠμίησε μετ' αὐτοῦ. τὰ συγγραμμάτου εἶναι κατὰ τῶν Αἰσχρολόγων, καὶ ἄλλων Αἰρετικῶν. καὶ ἄλλα διέφορα. ἤνθι κατὰ τὸ 680.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας. ἔζη τὸ 560. ἀρῆκε συγγράμματα περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου, καὶ εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ ἄλλα διάφορα.

ΑΝΑΤΟΛΙΟΣ, περίφημος ἰατρός. ἐχρημάτισε Διδάσκαλος τοῦ Ἰαμβλίου. σώζεται σύγγραμμά του περὶ συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας ἔζη κατὰ τὸ 300 Μ. Χ.

ΑΝΑΪΗΣ, υἱὸς τοῦ Ὀτάνου, Πέρσης, στρατηγὸς τῶν Κισσίων ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ Ἡρόδ.

ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ, Σκύθης, υἱὸς τοῦ Γνούρου, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Καδουΐδου. Βασιλέως τῶν Σκυθῶν. περίφημος Φιλόσοφος. Ἀπῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ διαλεχθῆ μετὸν Σόλωνα, καὶ νὰ παρατηρήσῃ τὰ Ἑλληνικὰ ἤθη. ἔλαβε πολλὴν φήμην, διότι κατεφρόνισεν τὰ πλούτη εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του. ἦτον ἀγχίνους καὶ εὐαίσθητος εἰς τὴν ἐπιστροφήν του ἐκαταγίνετο νὰ συστήσῃ τοὺς νόμους τῶν Ἑλλήνων. ἐφονεύθη δὲ εἰς

τὸ κενῆγε ἀπὸ ἐν βέλος ριφθὲν ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν του. ἀποθνήσκων δὲ ἔλεγε, “ἑπανελήθων. ὑγιῆς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἐσπούδασα, ἀποθνήσκω εἰς τὴν πατρίδα μου ἀπὸ φθόνου.”, ἔζη ἐπὶ τοῦ Κροίσου, κατὰ τὸ 548. Π. Χ.

ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ ὀνόμας, Σκύθης. ὑπήγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὀλίγους χρόνους πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Διέτριβεν εἰς τὰς Ἀθήνας. ἔκαμε περιηγήσεις εἰς τὰς πλησιοχώρους ἐπαρχίας, παρατηρῶν τὰ ἤθη, καὶ τὰς συνήθειας τῶν Ἀκῶν, καὶ τοὺς νόμους· συνανεσρέφετο συχνὰ μετὰ τοὺς μεγάλους ἄνδρας καὶ σοφοὺς τοῦ καιροῦ του ἐπιστρέφοντα δὲ εἰς τὴν πατρίδα του ἐτίμου αὐτὸν μεγάλως οἱ συμπολίται του.

ΑΝΔΕΑ, ὁ Γερμανὸς, περίφημος Μουσικογράφος. ἀπέθανε εἰς τὸ Λονδῖνον κατὰ τὸ 1759. Μ. Χ.

ΑΝΔΟΚΪΔΗΣ, υἱὸς τοῦ Λεωγόρου, Ἀθηναίου, Γήτωρ περίφημος. ἔζη 467. Π. Χ. σώζονται μόνον τέσσαρες λόγοι του, οἵ τινες ἐξεδόθησαν εἰς τὴν συλλογὴν τῶν Γητόρων.

ΑΝΔΡΕΑΣ, ἐπίσκοπος τῆν Καππαδοκίας. συνέγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰωάννου. ἔζη περὶ τὰ 500.

ΑΝΔΡΕΑΣ, Ἰταλὸς ἐκ Πίζης, περίφημος ἀρχιτέκτων, ἐγνώριζε τὴν Γλυπτικὴν, Ζωγραφικὴν, καὶ τὴν Μουσικὴν. οὗτος ἔκαμε τὴν θύραν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου εἰς τὴν Φλωρεντίαν, καὶ τὸ περίφημον σημαντήριον τῆς Πίζης. αὐτὸς τὸ εἶχεν ἀρχίσει ἀλλὰ τὸ ἐτελείωσε ὁ μαθητῆς του Τομαζῆς. ἀπέθ. κατὰ το 1145.

ΑΝΔΡΕΪΝΗ Ἰσαβέλα, Ἰταλίς. μίση ἀπὸ τὰς πλέον σοφῆς γυναικῶν τοῦ αἰ-

ωνης της. προσέτι ἦτον ὠραία καὶ φρόνιμος, καὶ περίφημος κωμική. ἀπέθανε εἰς τὴν Γαλλίαν κατὰ τὸ 1604.

ἈΝΔΡΕΣ, υἱὸς τοῦ Πηνειοῦ ἐκ Θεσσαλίας, ὅστις ἐλθὼν εἰς Βοιωτίαν κατόκησεν εἰς τὴν πόλιν Οργαμένον, καὶ ἐκάλεισε τὴν περίεχον αἶσαν ἀπὸ τοῦ ὀνόματός του Ἀνδρέϊα πικρα. - 2) πρόπαππος τοῦ Κλεισθένους ἐκ Σικυῶνος. Ηροδ.

ἈΝΔΡΙΣΚΟΣ, ὁ καὶ ψευδοφίλιππος ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀδραμίτης, εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν, ἀποκρινόμενος υἱὸς τοῦ Περσέως, τοῦ Βασιλέως τῶν Μακεδόνων, καλεῖται τὴν ὀνομασίαν πολὺ κατὰ τὸ ἀνάστημα καὶ φυσικὸν χαρακτῆρα, αὐτὸς δὲ πάλιν καταπέσας τοὺς Μακεδόνας ἔβηνε στρατηγὸς τῶν, καὶ ἐνίκησε τὸν Ιουλότιον τὸν ἑπαρχὸν τῶν Ῥωμαίων. μετὰ ταῦτα ἐνίκηθη κατὰ κράτος ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους, καὶ οὕτως ἡ Μακεδονία ὑπέπεσεν εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἀυτοκρατορίαν.

ἈΝΔΡΟΓΕΟΣ, υἱὸς τοῦ Β'. Μίνωος, Βασιλέως τῆς Κρήτης. οὗτος ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, χάριν περιηγήσεως, καὶ νικήσας ὅλους τοὺς ἀγωνιστὰς ἐδουλοφονήθη κατὰ προσαγῆν τοῦ Ἀγέως. ὁ δὲ Μίνωος μαθὼν ταύτην τὴν συμφορὰν, ἐκέρυξε πόλεμον κατὰ τῶν Ἀθηναίων, καὶ νικήσας αὐτοὺς, τοῖς ὑπεχρέωσε νὰ πῶσι κάθε χρόνον εἰς τὴν Κρήτην διὰ φόρον ἑπτὰ νέους, καὶ ἑπτὰ νέας.

ἈΝΔΙΟΚΑΕΪΔΗΣ, υἱὸς Συναεῖου τοῦ Λυδοῦ, τοῦ Φιλαδέλφου. ἔζη ἐπὶ Περσέως τοῦ Φιλοσόφου. ἐχρημάτισε Διδάσκαλος τῆς Φιλοσοφίας, μὲ φήμην μεγάλην.

ἈΝΔΡΟΚΛΗΣ, εἰς τῶν υἱῶν τοῦ Βασιλέως Ἀπόλλου, ἐξουσιάζας ἐν μέρος τῆς Σικελίας. Διόδ. - 2) καὶ ἕτερος ῥήτωρ καὶ δημαγωγὸς ἐν Ἀθήναις, ὅστις ἐκατηγόρησε τὸν Ἀλκιβιάδην ὡς παραδόντα τὰ μυστήρια τῶν Ελευσινίων. Θουκ. παρ' Ἀριστοφάνους ἐμπαίζεται ὡς μαθητὸς καὶ θηλυπροπέης. - 3) Μακεδὼν τις. Ἀρ.

ἈΝΔΡΟΚΛΟΥΣ υἱὸς τοῦ Κόδρου, Ἀθηναῖος, ὅστις ἔφερε μίαν ἀποικίαν Ἀθηναίων εἰς τὴν ἐν Ἀσίᾳ Ερρσον. Στρ. - 2) δούλος τις, ὅστις ἠναγκάσθη νὰ μονομαχήσῃ μεθ' ἐνὸς λέοντος. Ἀλλοίαν.

ἈΝΔΙΟΚΟΤΤΟΣ, Βασιλεὺς τις ἐν Ἰνδία. Στράβ.

ἈΝΔΡΟΚΡΑΤΗΣ, Ἡρώς τις Πλαταιεὺς, τιμωμένος εἰς ἓνα ὄρωμὸν παρὰ τῆς πόλεως τῶν Πλαταίων. Ηροδ.

ἈΝΔΡΟΚΥΔΗΣ, περιφημὸς ζωγράφος τῆς ἀρχαιότητος, ἐκ τῆς πόλεως Κυζίκου. Πλούταρχ.

ἈΝΔΡΟΔΕΩΣ, ἀθλητὴς τις πυγμαμάχος. Λουκ.

ἈΝΔΡΟΜΑΧΗ, θυγάτηρ τοῦ Ηετίωνος, Βασιλέως τῆς Κυλικίας, καὶ γυνὴ τοῦ Ε. τορος. Μετὰ τὸν ἀφανισμόν τῆς Τρωάδος, ἔπεσε διὰ κλήρου εἰς τὸν Πύρρον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχιλλέως, ὅστις τὴν ἐνυμφεύθη, καὶ τὴν ἔφερεν εἰς τὴν Ἠπειρον, μετὰ τὸν θάνατον τούτου τὴν ἔλαβεν ὁ Ελένος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἐκτορος.

ἈΝΔΡΟΜΑΧΟΣ, Κρήτης. ἔζη κατὰ τὸ 68. Μ. Χ. ἦτον ἀρχίατρος τοῦ Καίσαρος Νέρωνος. αὐτὸς ἐφεύρε τὸ ἰατρικὸν θηριακόν.

ἈΝΔΡΟΜΑΧΟΣ, Νεαπολίτης, ἀπὸ τῆς Συρίας, υἱὸς τοῦ Ζωιά ἢ Φαζίνου, ἔζη ἐπὶ Διοκλητιανῶν τοῦ Βασιλέως.

συνέγραψε περί φιλοσοφίας.

ΑΝΔΡΟΚΛΑΧΟΣ, εἰς τῶν πεντήκοντα εἰσὶν τοῦ Αἰγύπτου, φανευθεὶς ἀπὸ τὴν Ἡρώ θυγατέρα τοῦ Δαναοῦ, τὴν ὁποίαν ἐμνησεύθη. Υγὴν.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, Λίδιος, ὁ παλαιότερος ποιητὴς τῶν Λατίων τῆς ἐποχῆς τῆς Λατινικῆς ποιήσεως. Εἶη τὸ 210. Π. Χ.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, Βασιλεὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ πρῶτος τύραννος, ἐκατέρησε νὰ πνίξουν τὸν Αλεξίου Βασιλέα. καὶ ἐκυρίευσε τὸν θρόνον του, κατὰ τὸ 1183. ἀλλ' ὁ λαὸς ὀργισθεὶς μεγάλως διὰ τὴν ἀτυπληγίαν του, ἐκήρυξεν Ἀυτοκράτορα τὸν Ἰσαάκιον Ἀγγελοῦ ὀνομαζόμενον· ἔπειτα τυφλώσαντες τὸν Ἀνδρονικόν, τὸν περιέφερον εἰς ὅλην τὴν πόλιν, καὶ τέλος τὸν ἐπνίξαν.

ΑΝΔΡΟΣ, υἱὸς τοῦ Εὐρυμάχου· ἐξάθη μάντις περίφημος καὶ Βασιλεὺς τῆς νήσου νδρου· οὗτος ἔφυγεν ἀπὸ τὴν πατρίδα του διὰ τὴν ἀποστασίαν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Φρυγίαν, καὶ κτίσας νέαν πόλιν τὴν ὀνόμασεν Ἀντρανδρον.

ΑΝΔΡΟΣΘΕΗΣ, νικητὴς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων ἐξ Ἀρκαδίας. Θουκ. -2) Ναύαρχος Αλεξανδρου τοῦ Μεγάλου ἐκ τῆς νήσου Θάσου, οἱς μετὰ τοῦ Νεάρχου περιέπλευσε τὰ μεσημέρινα παράλια τῆς Ἀσίας. Ἀρρίαν.

ΑΝΔΡΟΤΙΩΝ, Ἀθηναῖος, ἔγραψεν Ἱστορίαν τῆς πατρίδος του, τῆς ὁποίας σώζονται τινὰ μέρη. Εἶη κατὰ τὸ 330 Π. Α.

ΑΝΔΡΙΩΝ, εἰς τὸ ἐπίσημον πολιτῶν ἐν Ἀθῆναις, υἱὸς τοῦ Ἀνδρετίου, φίλος τοῦ Καλλικλέους, καὶ σύγχρονος τοῦ Σωκράτους. Πλάτ. -2) ἑλληκαρνασσέως τις

ἱστοριογράφος. Πλούτ.

ΑΝΗΪΣΤΟΣ, πατὴρ τοῦ Σπερλίου ἐκ Σπάρτης. Ηρόδ. -2) ἐκγονος τοῦ προτέρου, ὅστις σπυλλόμενος ὡς πρέσβυς πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Περσῶν, καὶ ληφθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἐθανατώθη εἰς τὰς Ἀθήνας. Ηρόδ.

ΑΝΘΕΝΙΟΚΡΙΤΟΣ, κήρυξ τῶν Ἀθηναίων· ἐσφάγη εἰς τὰς Θήβας ἀπὸ τοῦς Μογαριῖς· διότι τοὺς ἐμποδίζε νὰ δουλεύουν τὰς πεδιάδας τὰς ἀφιερωμένας εἰς τοὺς Θεοὺς, καὶ τὸ εἰς τὰς Θερμοπύλας βαλανεῖον.

ΑΝΘΕΡΜΟΣ, περίφημος ἀγαλματοποιός, ζήσας περὶ τὰ 600. Π. Χ. σύγχρονος τοῦ Βουπάλου. Πaus.

ΑΝΘΗΛΕΙΑ, μία τῶν θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ· ἦν μνηστευθεῖσα μετὰ Κυσσεως τὸν ἐθανάτωσε. Απολλοδ.

ΑΝΘΙΜΟΣ Γαζῆς, Αρχιμανδρίτης πολυμαθέστατος, συνέγραψεν ἓν σύγγραμμα ἐπιγραφόμενον Ἑλληνικὴ Βιβλιοθήκη, ὠφελιμώτατον εἰς τοὺς φιλομαθεῖς Ἑλληνας. ἀπέθ. κατὰ τὸ 1828. Μ. Χ.

ΑΝΝΑ Κομνηνὴ, θυγάτηρ τοῦ Βασιλέως Αλεξίου καὶ τῆς Εὐφρόνης. ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1083. συνέγραψεν ἓν σύγγραμμα ἐπιγραφόμενον Ἀλεξιάς εἰς 15 βιβλία, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἀπὸ τὰ 1069 μέχρι 1118. καὶ περιγράφει τὸν βίον τοῦ πατρὸς της.

ΑΝΝΑΙΟΣ Κορνοῦτος, Ζ. Φορνοῦτος.

ΑΝΙΟΣ, Βασιλεὺς τῆς νήσου Δήλου μάντις καὶ ἱερεὺς τοῦ Απόλλωνος· οὗτος εἶχε τρεῖς θυγατέρας, Οἰνώ, Σιτώ, καὶ Ελαῖς, κατὰ τὴν μυθολογίαν, ἡ πρώτη ὅ,τ. ἤγγιζε μετεβάλλετο εἰς οἶνον, ἡ δευτέρα εἰς σίτον, καὶ ἡ τρίτη εἰς ἔλαιον.

καθώς φαίνεται καὶ ἀπὸ τὰ ὀνόματά των.

ΑΝΙΩΝ, στρατηγὸς τοῦ Ραδαμάνθυος, λαβὼν παρ' αὐτοῦ ὡς δῶρον τὴν νῆσον Δῆλον. Διοδ.

ΑΝΝΙΒΑΣ, υἱὸς τοῦ Αμίλκα, ἡγεμὼν περίφημος, ἐτάθη μέγας καὶ θαυμαστὸς εἰς τόσους πολέμους· μόλον τοῦτο εἶχεν ἀφιερῶσει μερικὸν καιρὸν εἰς τὴν σπουδὴν τῶν μαθημάτων, τοῦ ὁποίου σώζονται καὶ τινὰ συγγράμματα. ὅταν δὲ οἱ πρέσβεις τῶν Γωμαίων περιεκύκλωσαν τὸν οἶκον τοῦ μετ' ἀπλήθους στρατιωτῶν, αὐτὸς δὲν ἠθέλησε νὰ παραδοθῆ εἰς τὰς χεῖρας των, καὶ ἔλαβε τὸ φαρμάκι, τὸ ὁποῖον εἶχε πάντοτε πλησίον του, καὶ οὕτως ἐτελείωσεν ὁ ἀνδρειότατος οὗτος ἀνὴρ, εἰς ἡλικίαν ἐβδομήκοντα χρόνων.

ΑΝΝΙΚΕΡΙΣ, οὗτος παραδεχόμενος τὴν πρώτην ἀρχὴν τοῦ Αρισίππου, ἐδόξαζε τὴν φιλίαν, εὐγνωμοσύνην, καὶ ἀγάπην τῆς πατρίδος, καὶ τῶν συγγενῶν, ὡς ἀρετὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν. μετ' ὅλην τὴν ἀνθρώπινον ἀδυναμίαν ἢ πράξις τούτων τῶν ἀρετῶν δύναται, ἔλεγε, νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸν σοφὸν εὐτυχῆ.

ΑΝΝΩΝ, Βασιλεὺς τῶν Καρχηδονίων, τὸν ἐξείλαν ποτὲ μετ' ὁ συνδιοικητὴν του Ἰμιλκον, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ παράλια τῆς Αφρικῆς, καὶ ἄλλων μερῶν, ἀλλ' ἐξενοχωρήθη ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα, καὶ ἐπέστρεψε πρὶν νὰ ἐκτελέσῃ τὸν σκοπὸν του. ἔζη κατὰ τὸ 580. Π. Χ. Συνέγραψε Λιβύσι περὶ τῶν παραλίων τῆς Λιβύας.

ΑΝΣΑΣ, ἐνδοξὸς Γερμανὸς ἀπὸ τὴν Νορριμβέργην. ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ἐσχηματίσθη εἰς τὴν Γερμανίαν μία ἐταιρεία, καὶ ἐσυστήθησαν διδάσκαλοι ποιη-

ταί. ὅλοι αὐτοὶ πρότερον ἦσαν τεχνίται, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐνασχοληθοῦν μετ' ἐπιποιητικὴν, καὶ νὰ ἀθανατίσουν τὰ ὀνόματά των. ὁ Ἀνσὰς ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐταιρείας ἦτο σκυτοτόμος. Συνέγραψε ποιήματα εἰς πέντε τόμους, πλὴν κάκιστα.

ΑΝΣΩΝ, ἐνδοξὸς περιηγητὴς Ἀγγλος, γενναῖος καὶ πολλὰ φιλόδοξος. εἰς τὴν κατὰ τῶν Ἀμερικανίων μάχην τῶν Ἰσπανῶν, ἐλαφυραγωγῆσεν περὶ τὰ εἴκοσι ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα ἔφερεν εἰς Λονδίνον μετ' πλοῖον ἐπὶ 32. ἄμαξων διὰ δόξαν τοῦ θριάμβου του. ἦτον τολμηρὸς· ἀπέθανε εἰς Λονδίνον κατὰ τὸ 1762.

ΑΝΤΑΓΟΡΑΣ, ποιητὴς τις ἐκ τῆς νήσου Ρόδου, ὅστις λέγεται, ὅτι ἔγραψε ἐν ἐπικόν ποίημα Θηβαῖς ἐπιγραφόμενον ζήσας περὶ τὸν τρίτον αἰῶνα Π. Χ.

ΑΝΤΑΛΚΙΔΑΣ, Σπαρτιάτης τις, τὸν ὁποῖον ἡ πατρίς του μετὰ τὴν ἐν Κορίνθῳ μάχην, ἔπεμψεν εἰς Σάρδεις διὰ νὰ πραγματοποιηθῆ τὴν περιβόητον ἐκείνην μετὰ τῆς Περσίας εἰρήνην 387. Π. Χ. διὰ τῆς ὁποίας αἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἑλληνικαὶ πόλεις ὑπεχρεοῦντο νὰ μείνωσιν ὑποκείμεναι εἰς τὸν Βασιλέα τῶν Περσῶν, αἱ δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι, νὰ λάβωσι πάλιν τὴν προτέραν αὐτονομίαν των. Ξενοφ.

ΑΝΤΑΝΔΡΟΣ, ἀδελφὸς τοῦ Αγαθοκλέους τυράννου τῶν Συρακουσῶν, ὅστις ἐνίκησε τοὺς Καρχηδονίους κατὰ κράτος, ὅτε οὗτοι ἐπολιοῦρκον τὰς Συρακούσας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, θυγάτηρ τοῦ Οιδίποδος, καὶ Ἰοκάστης, ἀδελφὴ δὲ τοῦ Πολυνείκου, αὕτη ἰδαῦσα γυμνὸν τὸν ἀδελφόν της, φονευθέντα ἀπὸ τὸν Ετεοκλῆν εἰς μονομαχίαν, τὸν ἔθαψε νύκτα· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ὁ Κρέων κηρύττει θάνατον εἰς τοὺς

Φίλοσκατος, ἂν δὲν ὁμολογήσουν τὸν ἑνταφιαστὴν, ὁμολογεῖ τὸν ἑαυτὸν τῆς ὡς αἰτιον, ὁ Κρέων τὴν καταδικάζει εἰς θάνατον, καὶ τὴν κλείει ζωντανὴν εἰς ἓνα τάφον. Αἴμων δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Κρέοντος, ἐπειδὴ τὴν ἠγάπα, καὶ ἐσκόπευε νὰ τὴν λάβῃ εἰς γυναῖκά του, σφάζει τὸν ἑαυτὸν του. ὁμοίως καὶ ἡ γυνὴ τοῦ Κρέοντος Εὐριδίκη θανατώνεται ἀπὸ τὴν λύπην τῆς, καὶ τέλος ὁ Κρέων θρηναῖ καὶ τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γυναίκος τὸν θάνατον.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ, εἷς τῶν ἀνδρειοτέρων καὶ συνετατέρων στρατηγῶν τοῦ Μεγάλου Αλεξάνδρου, καὶ ἔπειτα Βασιλεὺς τῆς Ασίας κατὰ τὸ 323. Π. Χ. Οὗτος εἶπεν εἰς τὸν υἱὸν του, ὅστις μετεχειρίζετο τοὺς πολίτας αὐστηρῶς, ὅτι ἡ βασιλεία δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ μία σεμνοπρεπὴς δουλεία. Μίαν ἡμέραν ἀκούων πλησίον τῆς σκηνῆς του δύο στρατιώτας νὰ ὁμιλοῦν ἐναντίον τοῦ Βασιλέως, εἶπεν εἰς αὐτοὺς μὲ γλυκύτητα, ἀπομακρύνθητε ὀλίγον διὰ νὰ μὴ σᾶς ἀκούῃ ὁ Βασιλεὺς.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ, Καρύσιος. ἔζη κατὰ τὸ 270. εἰς τὸν καιρὸν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. Συνέγραψε Εἰσαγωγὴν παραδόξων Ἱστοριῶν. ἐξεδόθη ἐν Λειψία κατὰ τὸ 1791.

ΑΝΤΙΚΛΕΙΑ. Ζ. Οδυσσεύς.

ΑΝΤΙΚΥΡΕΪΣ, Ἕλληνας ἐκ τῆς πόλεως Αντικύρας ἐν Φωκίδι, ὅστις πρῶτος λέγεται, ὅτι ἐπενόησε τὴν χρῆσιν τοῦ Ἐλλεδόρου, θεραπεύσας καὶ αὐτὸν τὸν Ηρακλέα ἀπὸ τὴν μανίαν του. Πτολ.

ΑΝΤΙΑΕΩΝ, υἱὸς τοῦ Ηρακλέους, τὸν ὁποῖον οὗτος ἐγέννησε μὲ τὴν Πρέκριν θυγατέρα τοῦ Θεσπιῶ. Απολλοδ.

ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ, υἱὸς Νέστωρος. ὅτε ἦτον ἀκόμη νέος, λέγουσιν, ὅτι ἐζήτησε ἀπὸ τὸν πατέρα του τὴν ἄδειαν νὰ ἐκστρατεύσῃ καὶ αὐτὸς κατὰ τῆς Τρωάδος, καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸν ἀφῆκεν, ἐμβῆκε κρύφα εἰς πλοῖον, καὶ ὑπῆγε πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς τὸν πατέρα του διὰ νὰ συγχωρήσῃ τὴν παρακοήν του, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς χαίρων καὶ ἐπαινῶν τὴν προθυμίαν τοῦ Αντιλόχου, εἶπεν, ὦ παιδίον, δὲν ἠξεύρεις ἀκόμη, ὅτι ὁ πατήρ σου καὶ ἂν δὲν σὲ ἐπαινήσῃ, ἐγκρίνει ὁμως τὸ φιλότιμόν σου ἔργον· ἀλλ' ὁ Νέστωρ, συγχισθεὶς, ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὅπου παρόντων καὶ πολλῶν ἄλλων Ἀχαιῶν, ὠμίλησεν ἄριστα περὶ τοῦ υἱοῦ του, οἱ δὲ λαοὶ ἔχαIRON, ἀποβλέποντες πρὸς τὸν Αντίλοχον, ἰσάμενον μὲ αἰσχύνῃν ἐνώπιον τοῦ πατρὸς του, καὶ βλέποντα κατὰ γῆς, μὲ ἰλαρότητα διὰ τὸ ὠραῖον του ἠθικόν. ἀπέθανε δὲ, φονευθεὶς ἀπὸ τινος Μάμνονα ἐπερασπιζόμενος τὸν πατέρα του.

ΑΝΤΙΜΑΧΗ, θυγάτηρ τοῦ Ἀμφιδάμαντος, καὶ ἀδελφὴ τοῦ Μελανίωνος, τὴν ὁποῖαν ἔλαβεν εἰς γυναῖκα ὁ Εὐρυσεύς. Απολλοδ.

ΑΝΤΙΜΑΧΟΣ, Κολοφώνιος, υἱὸς τοῦ Υπάρχου, ποιητῆς καὶ γραμματικὸς. ἔζη πρὸ τοῦ Πλάτωνος, εἶναι καὶ ἕτερος Αντίμαχος Ἡλιοπολίτης, ὅστις συνέγραψε περὶ Κοσμοποιΐας.

ΑΝΤΙΜΟΙΡΟΣ, σοφιστῆς, ἐκ τῆς πόλεως Μένδης ἐν Θράκη, μαθητῆς τοῦ Πρωταγόρα. Πλάτ.

ΑΝΤΙΝΟΟΣ, Ἰθακήσιος, υἱὸς τοῦ Εὐπειθίου, εἷς τῶν μνηστῆρων τῆς Πηνελόπης.

ΑΝΤΙΟΧΗΣ, υἱὸς τοῦ Μελαντος ἐξ Αἰτωλίας, ἄσπονδος ἐχθρὸς τοῦ Οἰνέως ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, φονευθεὶς τελευταῖον ὑπὸ τοῦ Τυδέως. Απολλοδ.

ΑΝΤΙΟΜΙΑΝΟΣ, Ἱστοριογράφος τις ὀλίγου λόγου ἀξίος. Λουκ.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ, ὁ Ασκαλωνὸς μαθητὴς τοῦ φίλου Λαρισίου, Φιλόσοφος περιπατητικὸς, ἐξῆ τῷ 70. ἔτει. Π. Χ

ΑΝΤΙΟΧΟΣ, Μακεδὼν, στρατηγὸς τοῦ Βασιλέως Φιλίππου, ὅστις ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Λασοδίκης ἐγέννησε τὸν περίφημον Σέλευκον, πρῶτον Βασιλέα τῆς Συρίας.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ Μέγας, υἱὸς τοῦ Σελεύκου Καλλινίκου, Βασιλεύσας εἰς τὴν Συρίαν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του. οὗτος ἐνίκησε τοὺς Πάρθους, ἔπειτα ἐνίκηθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἐοικάθη νὰ κλείσῃ εἰρήνην. Στράβ.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ υἱὸς τοῦ Σελεύκου Νικάνορος, δεύτερος Βασιλεὺς τῆς Συρίας μετὰ τὸν θάνατον Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. κατὰ τὸ 281. Π. Χ. ἐβασίλευσε χρόνους εἴκοσι μετ' ἄρην δικαιοσύνην, ὅστις καὶ Σωτὴρ ἐπωνομάσθη. Λουκιαν.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ, ὁ ἐπικληθεὶς Θεός, υἱὸς τοῦ δευτέρου Αντιόχου. ἐβασίλευσε χρόνοις 15. οὗτος ἠλευθέρωσε τοὺς Μιλησίους ἀπὸ τῆν τυραννίαν τοῦ Τιμάρχου, παρὰ τῶν ὁποίων ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Θεός. λέγεται, ὅτι ἐφαρμακώθη ἀπὸ τῆν ἰδίαν του σύζυγον Λασοδίκην.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ ἐπιφανής, υἱὸς Αντιόχου τοῦ Μεγάλου. οὗτος ἀναφέρεται ἐν τῇ ἱ. ρ. ἁ. Γραφῇ, ὅτι ἐτυράννησε τοὺς Ἰουδαίους, παλεμήσας τὸν Πτολεμαῖον

ἐπιφανῆ, πολυορκήσας καὶ αὐτὴν τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὅθεν ἐοικάθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ν' ἀναχωρήσῃ καὶ ἐλθῶν εἰς Βαβυλῶνα ἀπέθανε. Αἰλίαν

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ Εὐσεβής, υἱὸς Αντιόχου τοῦ Κυζικηνῦ, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐπολέμησαν οἱ Πάρθοι.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἰολάου, ἀπὸ Παλιούραν πόλιν τῆς Μακεδονίας, στρατηγὸς τοῦ Φιλίππου, καὶ διάδοχος αὐτοῦ, καὶ μαθητὴς τοῦ Ἀριστοτέλους. συνέγραψεν Ἱστορίαν καὶ ἐπιστολάς Βιβλία εἴκοσι.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ, ἀπὸ τὴν Ἰσράπολιν υἱὸς τοῦ Ζευξιδήμου· συνέγραψεν Ἱστορίαν τοῦ Βασιλέως Σεδῆρου, καὶ ἄλλα συγγράμματα, ἀπέθανεν εἰς ἑλικίαν 60. χρόνων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ, εἰς τῶν πεντήκοντα υἱῶν τοῦ Αἰγύπτου, φονευθεὶς ὑπὸ τῆς Λαναίδος Κλητομηδίας. Ἰγνίος.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ, ἀθηναῖος, λαμπρὸς Φιλόσοφος, ἀκούσας ποτὲ τινα νὰ λέγῃ, ὅτι ὁ πόλεμος ἀφαιρῆ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τὸν κόσμον, τυδαντίον, τὸν ἀποκρίθη, προξενεῖ περισσότερούς. ἦνθη τὸ 324. Π. Χ. ἐξῆθη Διδάσκαλος τῆς Φιλοσοφίας, καὶ τῆς Κονικῆς Δίρισεως. ἐκ τῶν συγγραμμάτων του σώζονται δύο λόγοι, Αἴας καὶ Οδυσσεὺς ἐπιγραφόμενοι.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ, Ῥόδιος, ἢ κατ' ἄλλους Σμυρναῖος ποιητής. σώζονται τινα τῶν συγγραμμάτων του. ἐξῆ τὸ 340. Π. Χ.

ΑΝΤΙΦΑΤΗΣ, υἱὸς τοῦ Μελάμποδος. **ΑΝΤΙΦΗΜΟΣ**, Ῥόδιος, ὁ κτίσας τὴν πόλιν Γέλαν ἐν Σικελίᾳ. Ἡρόδοτ.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΣ, περιφημὸς τις Ζωγράφος ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, μαθητὴς τοῦ

Κρησιδήμου. ὅστις διέβαλλε τὸν Ἀπελλῆ εἰς τὸν Βασιλέα Πτολεμαῖον, Λουκ.-2) στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, σύγχρονος τοῦ Φωκίωνος. Πλούτ.-3) Βυζάντιος ποιητῆς τῆς Ἀνθολογίας, γράψας 45. ἐπιγράμματα.

ἈΝΤΪΦΟΝΟΣ, εἰς τῶν υἱῶν τοῦ Βασιλέως Πριάμου. Οἶκ. 13. Ω.

ἈΝΤΪΦΩΝ, Ἀθηναῖος, υἱὸς Σοφίλου τοῦ ῥήτορος, περίφημος ῥήτωρ. ἐγεννήθη εἰς Γαμοῦντα δῆμον τῆς Ἀττικῆς. λέγουσιν, ὅτι ἐστὶν Διδάσκαλος τοῦ Θουκυδίδου. ἐπωνομάζετο Νέσωρ. οὗτος ἔφερε πρῶτος τὴν λογικὴν εἰς τέχνην. ἀπέθ. κατὰ τὸ 411. Π. Χ. ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ λόγων σώζονται ἀκόμη δεκάεξ. ἐξεδόθησαν εἰς τὴν συλλογὴν τῶν Ἑλλήνων ῥητόρων. ὑπῆρχε καὶ ἕτερος, Ἀθηναῖος, τερατοσκοπὸς, ἐποποιὸς καὶ σοφιστῆς. ἐπωνομάζετο Λογομάγειρος, καὶ ἕτερος, Ἀθηναῖος, Ονειροκρίτης. Σουΐδας.

ἈΝΤΩΝΙΟΣ Μάρκος ὁ Τριαρχικὸς ἄνδρσις πολεμιστῆς. ἐστὶν διοικητῆς τῆς Ἰταλίας. ἔπειτα ὁ Καῖσαρ τὸν ἔκαμε ἀρχιστράτηγον τοῦ Ἰππικοῦ τοῦ στρατεύματος, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καίσαρος ἤρξαθη τὴν Κλεοπάτραν βασίλισσαν τῆς Αἰγύπτου. νικηθεὶς δὲ εἰς μίαν ναυμαχίαν εἰς Αἴγυπτον ἐφρονεῖται μόνος του, εἰς ἡλικίαν 56. χρόνων.

ἈΝΤΩΝΙΟΣ Μοναχὸς, ὁ ἐπωνομασθεὶς Μέλισσα. ἔζη κατὰ τὸ 1110. ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπὸ ἓν συγγραμμάτου ἐπιγραφόμενον Μέλισσα, τὸ ὁποῖον ἦτον συλλογὴ διαφόρων Θεολογικῶν κεφαλαίων.

ἈΝΤΩΝΙΟΣ Πολέμων, ἀπὸ τὴν Λαοδικεῖαν, περίφημος σοφιστῆς. ἠγαπάτο μεγάλως ἀπὸ τὸν Τραϊανόν, Ἀδριανόν, καὶ

Ἀντώνιον. ἐδίδασκε μὲ μεγάλην φήμην εἰς τὴν Σμύρνην, διὸ καὶ ἔτρεχον πανταχόθεν μαθηταὶ διὰ νὰ τὸν ἀκούσουν. ἀπὸ τὰ συγγράμματά του σώζονται μόνον δύο λόγοι του. οὗτος μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ τοὺς σφοδροὺς πόνοὺς τῆς χειροποδάγρας ἐπέσρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου καὶ ἀπέθανε κλεισθεὶς ζωντανὸς εἰς τὸ μνήμα του. ἦνθι κατὰ τὸ 144. Μ. Χ.

ἈΝΤΩΝΙΟΣ Αὐρήλιος. Ζ. Αὐρήλιος Ἀντώνιος.

ἈΝΤΩΝΪΝΟΣ ὁ Εὐσεβὴς Ἀυτοκράτωρ τῆς Γόμης, ἠγάπα τοὺς ὑπηκόους του, ὡς τέκνατου. οὗτος ἐσυνήθιζε νὰ λέγῃ, ὅτι ἤθελε καλῆτερα νὰ προφυλαχθῆ ἓνας ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους του, παρὰ νὰ φονεῦσῃ χιλίους ἐχθρούς. ἀπέθ. κατὰ τὸ 161. Μ. Χ.

ἈΝΤΩΝΪΝΟΣ Λιβεράλιος, ῥήτωρ Ρωμαῖος. ἔζη ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. σώζεται τούτου σύγγραμμα ἀναγκαιότατον εἰς τὴν μυθολογίαν, ἐπιγραφόμενον Μεταμορφώσεως συναγωγὴ. ἦνθι τὸ 150. Μ. Χ.

ἈΝΥΣΙΣ, εἰς τῶν ἀρχαιοτάτων Βασιλέων τῆς Αἰγύπτου. ὅστις διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῶν Αἰθιοπῶν Σαδουκῶνος ἔφυγεν εἰς τὴν νῆσον Ἐλδῶ, μετὰ δὲ πενήκοντα χρόνους, ἀφοῦ ἀνεχώρησαν οἱ Αἰθιοπεῖς, ἐπιστρέψας οὗτος εἰς τὸν θρόνον του ἐβασίλευσεν ἕως τοῦ 921. Π. Χ. Ηρόδ.

ἈΝΪΠΗ, ποιήτρια περίφημος, ἀπὸ τὰ Τήμια. ὁ Ἀντίπατρος τὴν ὀνομάζει πρῶτην ποιήτριαν μεταξὺ τῶν γυναικῶν, ὡς ὁ Ομηρος μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν. ἔζη 301. Π. Χ.

ἈΝΩΓΩΝ, υἱὸς τοῦ Κάστρος καὶ τῆς

Παίρας θυγατρός τοῦ Λευκίππου Ἰσπαλ.

ΛΕΙΟΧΟΣ, υἱὸς τοῦ Αλκιβιάδου, Αθηναῖος, ὅστις ὑπερασπίσθη τοὺς στρατηγούς, οἵτινες ἐγκαλέσθησαν ὡς ὑπεύθυνοι, διότι δὲν ἔθαψαν τὰ σώματα τῶν θανατωθέντων εἰς τὴν ἐν Ἀργινεύσαις ναυμαχίαν. Ξενφ.

ΛΠΑΤΟΥΡΙΟΣ, Βυζάντιός τις, κατὰ τοῦ ὁποίου ἔγραψεν ὁ Δημοσθένης ἕνα λόγον. Δημ.

ΛΠΕΛΛΗΣ, Ζωγράφος ἄριστος, ἀπὸ τὴν νῆσον Κῶον. ὁ Μέγας Αλέξανδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἐσυγχώρει μόνον εἰς τὸν Ἀπελλῆν νὰ ζωγραφίσῃ τὴν εἰκόνα του. (ὁ Κικέρων λέγει, ὅτι ἡ δόξα ἐνός τοιούτου Ζωγράφου ἤθελε διασώσει τὴν δόξαν τοῦ Αλεξάνδρου εἰς τοὺς μεταγενεστέρους) ὅθεν ὑπῆγε προσωπικῶς ἐκεῖ, ὅπου ἐδούλευε, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν μεγάλην εὐνοίαν. μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Αλεξάνδρου κατετρέχθη ἀπὸ φθόνον συκοφαντηθεὶς, ὅτι εἶχε σκοπὸν νὰ φονεύσῃ τὸν Πτολεμαῖον Βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, ὅθεν ἤλθεν εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐκεῖ ἰσόρισε μίαν εἰκόνα τῆς συκοφαντίας, θαυμάσιον ἀριστούργημα. Λέγεται, ὅτι αὐτὸς ἐφεῦρε τὴν τέχνην τῆς ὄψεως διὰ νὰ κρύψῃ τὸ δυσειδὲς τοῦ Πρίγγιπος Ἀντιγόνου, ὅστις ἦτον τυφλὸς τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν. ἦνθει δὲ 300. Π. Χ.

ΛΠΕΛΛΗΣ, Φιλόσοφος, ἐκ τῆς νήσου Χίου. ἔζη κατὰ τὸ 300. Π. Χ. εἰς ἄκραν πενίαν.

ΛΠΙΣ, υἱὸς τοῦ Φορωνέως καὶ τῆς Λαοδίκης Βασιλεῦς τοῦ Ἀργους, ἐξ οὗ ὠνομάσθη ἀρχαίῳθεν ἡ Πελοπόννησος Ἀπία. Στεφ. Βυζ.

ΛΠΙΩΝ, υἱὸς τοῦ Πλειστονίκου, ὁ ἐπο-

νομασθεὶς Μέγθος, Αἰγύπτιος, κατ' ἄλλους Ἑρῆς, γραμματικὸς περίφημος, μαθητὴς Ἀπολλωνίου τοῦ Αρχιδίου. συνέγραψεν Ἱστορίαν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἄλλα τινά. ἔζησε ὑπὲρ τοὺς 100. χρόνους.

ἈΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἀπολλιναρίου γραμματικοῦ. οὗτος ἐδιδάχθη τὴν ῥητορικὴν εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ εὐδοκίμησε μέγਾਲως, ἔγινε καὶ ἐπίσκοπος. ὕψερρον παραίτησε τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ ἔγινεν ἀρχηγὸς νέας Αἰρέσεως. τούτου αἱ διδασκαλίαι κατεκρίθησαν ἀπὸ τρεῖς Συνόδους. σώζεται μία μετάφρασις του τῶν ψαλμῶν εἰς στίχους Ἡρωϊκοῦς. ἔζη τὸ 380. Μ. Χ.

ἈΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ, Αθηναῖος, λαμπρὸς Ζωγράφος. αὐτὸς πρῶτος ἐκανόνισε τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀναγκαιοτέρων καὶ ὠραιότερων μερῶν τῶν σωμάτων εἰς τὰς εἰκόνας. ἦνθει κατὰ τὸ 408. Π. Χ.

ἈΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ, Αθηναῖος, υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, γραμματικὸς ἐνδοξὸς συγγραφεὺς τῆς βιβλιοθήκης τῶν Θεῶν, ἧτις ἐξεδόθη εἰς τὰ Παρίσια ἙλληνοΓαλλισί κατὰ τὸ 1805. εἰς τόμους δύο. ἀπέθ. κατὰ τὸ 114. Π. Χ.

ἈΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ, Δαμασκηνός. ἔζη κατὰ τὸ 120. Μ. Χ. περίφημος ἀρχιτέκτων. οὗτος κατεσκεύασε τὴν γέφυραν εἰς τὸν Δούναβιν ἐπὶ Τραϊανου. τεῦτον τὸν μέγαν ἄνδρα ἐξώρισεν ὁ Ἀνδριανός, καὶ διὰ προσκαγῆς του τὸν ἐθανάτωσαν. σώζονται αὐτοῦ πολιορκητικὰ συγγράμματα.

ἈΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ, Κωμικὸς, σύγχρονος τοῦ Μενάνδρου. ἐγεννήθη εἰς τὴν Σικελίαν. Σώζονται καὶ τούτου μερικὰ ἀποσπάσματα εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν

Ελληνικῶν Τραγωδιῶν. ἔζη τὸ 320. Π. Χ.

ἈΠΟΛΛΟΚΡΑΤΗΣ, υἱὸς τοῦ Διονυσίου, τοῦ νεωτέρου τυράννου τῆς Σικελίας. Αἴλιαν.

ἈΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ, Ἀθηναῖος, κωμικός ἀρχαῖος. Συνέγραψε δράματα ἐπιγραφόμενα, Δαλῖς, Ἰφιγέρων, Κρήτες, Δανάη, Κένταυροι.

ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ, ὁ ἐπωνομασθεὶς Ορφίπιος, συνέγραψε περὶ τῶν Βασιλέων καὶ τῆς θρησκείας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐν βιβλίῳ ἐπιγραφόμενον Σεμενουθί.

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΣ, Περγαμηνὸς τῆς Παμφυλίας. ἔζη Π. Χ. κατὰ τὸ 240. συνέγραψεν ὀκτὼ βιβλία περὶ Κωμικῶν τομῶν.

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΣ, Ἀλεξανδρινὸς, υἱὸς τοῦ Σιλλέως. ἐδίδαξε τὴν ῥητορικὴν εἰς τὴν Ρόδον, καὶ ἐκεῖ ἐπολιτογράφη. κατὰ τὸ 247. Π. Χ. ἀπέραςε εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ ἔγενε βιβλιοθηκάρχος. σώζεται ἓνα Σύγγραμμά του ἠρωϊκὸν εἰς βιβλία τέσσαρα.

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΣ, ὁ Δύσκολος, ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἐπωνομάσθη δύσκολος διὰ τὸν σκληρὸν τοῦ βίου, προσερχόμενον ἐκ τῆς μεγίστης πενίας του. ἐπειδὴ δὲν ἦτον εἰς κατάστασιν ἢ ἀγοράσῃ κἄν ὀλίγον πάπυρον (φυτὸν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὴν φλοῦδα τοῦ ὁποίου κατεσκευάζον οἱ παλαιοὶ εἶδος χαρτίου.) ὥστε ἦτον βιασμένος νὰ γράφῃ ἐπάνω εἰς κομμάτια συντριμμένων ἀγγείων. ἔζη κατὰ τὸ 138. συνέγραψε περὶ συντάξεως βιβλία 5.

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΣ, ἀπὸ τὰ Τύανα ἐπαρχίαν τῆς Καππαδοκίας. ἐγεννήθη περὶ τὸ 2. Μ. Χ. ἦτον φιλόσοφος Πυθαγορικός. ὑπῆγεν εἰς τὴν Ελλάδα, εἰς τὴν Γώ-

μῆν, εἰς τὴν Σικελίαν καὶ εἰς ἄλλα διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς Ἰνδίας, ἐκ τῶν συγγραμμάτων του σώζονται ἐπιστολαὶ τινές.

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΣ, γραμματικός, Ἀλεξανδρεὺς, υἱὸς Ἀρχιδίου τοῦ γραμματικοῦ. ἔζη ἐπὶ Ἀυγούστου Καίσαρος, συνέγραψε λεξικὸν Ὀμηρικόν. ἐξεδόθη Ἑλληνο-Λατινισί, εἰς τὰ Παρίσια κατὰ τὸ 1773. εἰς δύο τόμους.

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ἀρροδιαεὺς, ἀρχιερεὺς καὶ ἱστορικός συνέγραψε περὶ Ορφείως, καὶ περὶ Τρελλέων.

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ὁ Ναυκρατῆτης ἐχρημάτισε μαθητὴς τῶν ῥητόρων Ἀδριανοῦ καὶ Χρήσου. ἔγραψε κατὰ τοῦ ῥήτορος Ἡρακλείδους, καὶ ἑτέρους λόγους· ἀπέθανε εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς ἡλικίαν 77. χρόνων. τὸ σῶμα τοῦ ὁποίου ἐνταφιάσαν οἱ Ἀθηναῖοι μὲ μεγάλην πομπήν.

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΣ, Ἀθηναῖος, νομικός, καὶ πολιτικός ἔνδοξος. ἐστάλη πολλάκις ἀπὸ τὰς Ἀθήνας εἰς πολλὰς πρεσβείας. ἔζη εἰς καιρὸν τοῦ Ἡρακλείδους τοῦ Λογίμου, καὶ Γλαύκου, ἀπέθ. εἰς ἡλικίαν 70. χρόνων.

ἈΠΠΙΑΝΟΣ, ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρείαν, συνέγραψε τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν, καὶ ἄλλα πολλά. ἦνθι κατὰ τὸ 147. Μ. Χ.

ἈΠΠΙΑΝΟΣ ὁ Ἀναξαρεὺς, περίφημος ποιητής. ἔζη κατὰ τὸ 210. Μ. Χ. συνέγραψε πέντε βιβλία Ἀλιευτικῶν, καὶ τέσσαρα κυνηγετικῶν.

ἈΠΠΙΚΙΟΣ, Καίλιος, Ἰππεὺς Ῥωμαῖος. περίφημος πολυφάγος. ἀφοῦ ἔφθισεν εἰς τὴν πολυφαγίαν ὅλην τὴν λαμπράν του περιουσίαν, ἤνοιξεν εἰς τὴν Ῥώμην σχολεῖον, ὅπου παρέδιδε μὲ μετῶν

τὴν Γαστριμεργίαν. Σώζονται ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου ἕξκα βιβλία περὶ κατασκευῆς καὶ αἰτίας τῶν βρωμάτων, καὶ περὶ μαγειρικῆς ἐν γένει.

ἈΠΠΙΟΣ Κλαύδιος Κήνσως, οὗτος ἐλιθόσρωσε τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως Καπίνης εἰς τὸ Βρουνδούσιον, τὴν ὁποίαν ὠνόμασαν ὁδὸν Ἀππίαν.

ἈΠΠΙΟΣ, Κλαύδιος, Ζ. Κλαύδιος Ἀππίος.

ἈΠΡΪΙΣ, υἱὸς τοῦ Φάμμιος, Βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου. Οὗτος ἐπολέμησε κατὰ τῶν Τυρίων, καὶ Σιδωνίων, καὶ ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐπαναστατησάντων κατ' αὐτοῦ. Ἡρόδ.

ἈΠΟΥΛΦΕΔᾶ Ἰσμαήλ· Κόμης τῆς Συρίας. Συνέγραψε εἰς τὸ Ἀραβικὸν μίαν Γεωγραφίαν, καὶ μίαν ἐπιτομὴν τῆς φυσικῆς Ἱστορίας. Ἀπέθανε κατὰ τὸ 1344, Μ. Χ. Ἦτον πολλὰ εὐνοούμενος τοῦ Σουλτάν Σαλαδίνου, περὶ τοῦ ὁποίου ἀναφέρει πολλὰ ἡ Ἱστορία τοῦ Σταυρικοῦ πολέμου.

ἈΠΟΥΓΡΑΜΙΦΙΑΡ, ὁ ἐνδοξότερος διδάσκαλος τῶν Οἰωμανῶν. Ἐπωνομάσθη Σωκράτης τῶν Τούρκων. Ἀπέθανε εἰς τὴν φυλακὴν εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Ἦνθει κατὰ τὸ 967. Μ. Χ.

ἈΡΑΒΙΑ, γυνὴ τοῦ Αἰγύπτου, μετὰ τῆς ὁποίας λέγεσθαι, ὅτι ἐγέννησε τοὺς πεντήκοντα υἱούς. Ἀπολλοδ.

ἈΡΑΓΓΩΝΑ Ἰωάννα, Σύζυγος τοῦ Κόμητος Ἀσκανίου· ὅλοι οἱ σοφοὶ τοῦ καιροῦ ἐκείνου τὴν ἐγκωμιάσαν διὰ τὸ κάλλος τῆς, διὰ τὴν ἀνδρείαν τῆς, καὶ διὰ τὴν φρόνησίν τῆς εἰς τὰ πολιτικά. ἔζη κατὰ τὸ 16. Μ. Χ.

ἈΡΑΣΗΗΣ, υἱὸς τῆς εὐγενῆς Πέρσης,

εὐνοῦς τοῦ Βασιλέως Κύρου τοῦ Μεγάλου, εἰς τὸν ὁποῖον οὗτος ἐνεπισεύθη τὴν φυλακὴν τῆς Βασιλίσσης αἰχμαλώτου Πανθίας, γυναικὸς τοῦ Ἀβραδάτου. Ξενοφ.

ἈΡΑΤΟΣ, ἀπὸ Σικυῶνα, ἀρχηστράτηγος τῶν Ἀκρί, εἰς τὸν μεγάλων στρατηγῶν τῆς Ἑλλάδος. ἐξώρισε τὸν Νεοκλῆ, τύραννον τῆς πατρίδος του, ἐδίωξεν ἀπὸ τὸ τεῖχος τῆς Κορίνθου τὸν βασιλέα τῆς Μακεδονίας· ἠλευθέρωσε τὸ Ἄργος ἀπὸ τοὺς τυράννους του. Αὐτὸς ἤμπορεῖ νὰ νομισθῆ ὁ θεμελιωτὴς τῆς πόλεως τῶν Ἀκρί, τὴν ὁποίαν ἐμόρφωσε καὶ ἐλάμπρυνε. ὁ Βασιλεὺς Φίλιππος ἐσυγχρίσθη μὲ τὸν Ἀρατον, καὶ διὰ προσαγῆς του τὸν ἐφαρμάκευσεν εἰς ἓνα συμπόσιον ὁ Ταυρίων. ἔζη κατὰ τὸ 334. Π. Χ.

ἈΡΑΤΟΣ υἱὸς Ἀθηναδόρου καὶ Λιτοφίλης, ἀπὸ Κιλικίαν, ποιητὴς καὶ Ἄστρονόμος, Συγγραφεὺς περίφημος, τὰ συγγράμματά του, Φαινόμενα, μετέφρασεν ὁ Κικέρων εἰς σίχους Λατινικοῦς. ἔζη κατὰ τὸ 272. Π. Χ.

ἈΡΑΤΩΡ, Λίγιο τὸ γένος, Ρήτωρ καὶ ποιητὴς, ἐσάβη ὑποδιάκονος τῆς ἐν Σύμῃ Ἐκκλησίας. Συνέγραψε εἰς ἡρωϊκοὺς σίχους περὶ τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ Παύλου. ἔζη κατὰ τὸ 540. Μ. Χ.

ἈΡΒΑΪΟΣ, Ἀγγλος, περίφημος Ἰατρός κατὰ τὸ 1628. Μ. Χ. Πρῶτος οὗτος ἀπέδειξε διὰ πειραμάτων τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος, ὅτι τὸ αἷμα κινεῖται ἀκαταπαύτως ἀπὸ τῆς καρδίας διὰ τῶν ἀρτηριῶν, καὶ διαδιδόμενον εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος, ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὴν καρδίαν διὰ τῶν φλεβῶν.

ἈΡΒΑΚΗΣ, Μῆδος τῆς Σαρδάπης, ὁσις μετὰ τοῦ Βαλέσσιος ἐπαναστάτησας

κατὰ τοῦ Βασιλέως τῶν Αἰγυπτίων, ἐπα-
λιόρησεν αὐτὸν τρεῖς χρόνους εἰς τὴν
πόλιν Νῆνον, ἔνθα ὁ Βασιλεὺς οὗτος, ὡς
λέγεται, ἔθαλε πῦρ καὶ κατεκάη μεθ'
ἄλλου τοῦ παλατίου αὐτοῦ.

ἌΡΒΗΛΟΣ, εἷς τῶν πενήκοντα υἱ-
ῶν τοῦ Αἰγύπτου, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσεν
ἡ Δαναΐς. Απολλοδ.

ἌΡΓΑΪΟΣ, υἱὸς τοῦ Λυκίμου, ἀγαπή-
σας αὐτὸν ὁ Ηρακλῆς, τὸν ἔλαβε μαζῆ
του ἀπὸ τῆς Θέρδας, ἔταν ἐξεστράτευσαν
κατὰ τοῦ Λασιμέδοντος, καὶ ὁ νέος ἀπέ-
θνευεν εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Ηρακλῆς καύσας
τὸ σῶμα του, ἔσειλλε τὴν κόνιν πρὸς πα-
ρηγορίαν τοῦ πατρός του, καὶ ἔκτοτε,
λέγουσιν, ὅτι ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια τοῦ
νὰ καίωνται τῶν νεκρῶν τὰ σώματα.

ἌΡΓΑΛΟΣ, υἱὸς τοῦ Αμύκλα καὶ τῆς
Διομήδης, διαδεχθεὶς τὸν πατέρα του εἰς
τὸν θρόνον τῆς Σπάρτης. Πλυτ.

ἌΡΓΑΝΘΩΝΙΟΣ, Βασιλεὺς τῆς Ταρ-
τησοῦ ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ, ὅστις ἐξασίλευσεν,
ὡς λέγεται 80, χρόνους, καὶ ἔζησεν 120.
ὕποδεχθεὶς φιλοφρόνως εἰς τὴν γῆραν του
μίαν ἀποικίαν τῶν Φοινίκων. Ηρόδ.

ἌΡΓΕΙΑ, θυγάτηρ τοῦ Αδράσου καὶ
τῆς Αμυθίας, καὶ γυνὴ τοῦ Πολυγείκου.
Απολλοδ. - 2) θυγάτηρ τοῦ Αδρασίωνα,
καὶ ἔκγονος Τισσαμενοῦ, γυνὴ τοῦ Ηρα-
κλείδου Αρισοδήμου, μετὰ τοῦ ὁποῖου ἐ-
γέννησε τὸν Εὐρυθέα καὶ Προκλέα. Η-
ρόδ. - 3) γυνὴ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μήτηρ
τῆς Ἰοῦς. Υγῶν.

ἌΡΓΕΛΗ, μία τῶν θυγατέρων τοῦ Θε-
σπιῶ, μετὰ τῆς ὁποίας ὁ Ηρακλῆς ἐγέν-
νησε τὸν Κλεόλαον. Απολλοδ.

ἌΡΓΕΝΟΣ, υἱὸς τοῦ Λεύκωνος, καὶ
ἔκγονος τοῦ Αδάμαντος, τὸν ὁποῖον ἠγά-
πα

εἰς ἀφαιρέτως ὁ Αγαμέμνων, καὶ ὅστις ἐ-
πνίγη εἰς τὸν Κηφισσὸν ποταμὸν, ὅτε ἐ-
πέστρεψεν ἀπὸ τῆς Τροάδα. Στέφ. Βυζ.

ἌΡΓΙΟΣ, εἷς τῶν πενήκοντα υἱῶν τοῦ
Αἰγύπτου, φονευθεὶς ὑπὸ τῆς Δαναΐδος,
τὴν ὁποίαν ἐμνησεύθη. Απολλοδ.

ἌΡΓΟΣ, υἱὸς τοῦ Αρίτωνος.

ἌΡΔΗΝΚ, ἐνδοξος ἀστρονόμος ἀπὸ τῆν
Βρέμαν. οὗτος ἀνεκάλυψε τὴν πρώτην Σεπ-
τεμβρίον 1804. ἕνα πλανήτην.

ἌΡΔΙΑΪΟΣ, σκληρότατός τις τύραν-
νος τῆς Παμφυλίας ἐν τῇ μικρῇ Ἀσίᾳ.
Πλάτ.

ἌΡΔΙΣ, Βασιλεὺς τῆς Λυδίας, υἱὸς
τοῦ Γόρου, βασιλεύσας τὸ 678. Π. Χ.
Ηρόδ.

ἌΡΕΘΑΣ, Αρχιεπίσκοπος τῆς Καπ-
παδοκίας. Συνέγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν
Αποκάλυψιν Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ
λόγους διαφόρους. ἔζη κατὰ τὸ 910. Μ. Χ.

ἌΡΕΙΟΣ, Ἱερεὺς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
τῆς Ἀλεξανδρείας. Ηρητσε κατὰ τὸ 323
Μ. Χ. γὰ φανερόν η τὰς σφαλέρᾳς του ἰ-
δέας κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ ἐθλασ-
σάμει λέγων, ὅτι δὲν εἶναι ὁμοούσιος ὁ
Ἰησοῦς Χριστὸς μετὸν Πατέρα. Αὕτη ἡ
θλασφημία του ἀνακεῖ τὸ μυστήριον τῆς
Ἁγίας Τριάδος, δόγμα θάσιμον τοῦ Χρι-
στιανισμοῦ, πολλοὶ ἐδέχθησαν αὐτὴν τὴν
αἵρεσιν, καὶ ὁ ἴδιος Κωνσταντῖνος ὁ Μέ-
γας ὅστις συχνὰ ἐλάμβανεν εὐχαρίστησιν
γὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς θεολογικὰς του
φιλονεικίας.

ἌΡΕΤΑΪΟΣ, ἀπὸ Καππαδοκίαν, πε-
ρίφημος Ἱατρός, τὰ πολύτιμα τούτου συγ-
γράμματα, ἐπωνομάσθησαν, Χρυσῆ Ἀεί-
ψανα. Μεταξὺ τῶν παλαιῶν Ἱατρῶν, αὐ-
τός εἶναι ὁ ἀριστος νοσηγράφος, καὶ ἀσ-

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 0006

φαλής ὁδηγός εἰς τὴν διάγνωσιν τῶν παθῶν καὶ θεραπείαν. Αὐτὸς πρῶτος μεταχειρίσθη εἰς τὴν πράξιν τῆς Ιατρικῆς τὴν χρῆσιν τῶν κανθαρίδων, ὡς ἐπισπαστικά ἔμπλασρα. ἄλλοι τὴν ἀποδίδου εἰς τὸν Ἀρχιγένην παλαιότερον αὐτοῦ. ἐπροσδιώρισεν ἀκριβῶς τοὺς τόπους τῶν φλεβῶν, ὅπου πρέπει νὰ γίνεται ἤρκε-
 βουτομία. ὁ Βασεράβιος ἐξομοιοῖ τῶν Ἀρεταίων μετὰ τὸν Ἱπποκράτην, ὁ δὲ Ἀλλερ τὸν δοξάζει σχεδὸν ἀνώτερον. ἡ ἐποχὴ τοῦ ἁδελφοῦ.

ἈΡΕΘΑΣ, Βασιλεὺς τῆς Ἀραβίας, ὁ πολέμησας καὶ κυριεύσας τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, περὶ τὸ 63. Π.Χ.

ἈΡΕΤΗ, μήτηρ Ἀρισίππου τοῦ νέου. αὕτη ἐδίδαξε τὴν Φιλοσοφίαν καὶ τὰς ἐπιστήμας εἰς τὸν υἱὸν τῆς. διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ὠνομάσθη μητροδίδακτος. αὕτη ἤνοιξε σχολεῖον γενικὸν, καὶ εἶχε μεγάλην φήμην. ἔζη κατὰ τὸ 364. Π.Χ.

ἈΡΗΪΔΗΚΟΣ, εἰς τῶν ἐπιστήμων Ἑλλήνων ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Τροίας, ἡγεμῶν τῶν Βειωτῶν. Οἰκ. Ἰλ. Ε. -2) εἰς τῶν Τρώων, τὸν ὁποῖον ὁ Πάτροκλος ἐφόνευσεν ἐν τῇ μάχῃ. Οἰκ. Ἰλ. Π.

ἈΡΗΝΗ, θυγάτηρ τοῦ Οἰδάλου, τὴν ὁποίαν λαβὼν εἰς γυναῖκα ὁ Ἀφαιεύς ἐγέννησε τὸν Ἰδαντα, Λυγκέα καὶ Πέσον. Ἀπλ.

ἈΡΘΜΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Πυθώνιακος ἐκ Ζελείας τῆς μικρᾶς Ἀσίας, πρόξενος τῶν Ἀθηναίων, κατηγορηθεὶς ὡς ἄτιμος, διότι ἔφερε Περσικὸν ἀργύριον εἰς τὴν Πελοπόννησον. Δημ. κατὰ Φιλίπ.

ἈΡΙΑΒΙΓΝΗΣ, υἱὸς τοῦ Δαρείου. ἡγεμῶν τοῦ στόλου τῶν Περσῶν ἐπὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Ξέρξου. Ἡρόδοτ.

ἈΡΙΑΔΝΗ, θυγάτηρ τοῦ Μήνωρος Βασιλέως τῆς Κρήτης.

ἈΡΙΑΪΟΣ, περίφημος ἀρχηστράτηγος Κύρου τοῦ νεωτέρου Σατραπίου τῆς Λυδίας.

ἈΡΙΑΝΤΗΣ, εἰς τῶν Βασιλέων τῆς Σκυθίας. Ἡρόδ.

ἈΡΙΑΡΑΘΗΣ, Βασιλεὺς τῆς Καππαδοκίας, ὑποτέλης εἰς τὴν Περσίαν, ὅστις μετὰ τὸν θάνατον Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, πολεμηθεὶς ὑπὸ τοῦ Εὐμενοῦς Περδίκκα, ἐθανατώθη ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τὸν θρωπότερον τρόπον - 2) υἱὸς τοῦ προτέρου, ὅστις φυγὼν κατ' ἀρχὰς μετὰ τὴν Ἀρμενίαν, ἐπανέλαβε πάλιν τὸν πατρικὸν του θρόνον. - 2) υἱὸς τοῦ Ἀριαράθου, καὶ γαμβρὸς τοῦ Μεγάλου Ἀντιόχου, ὅστις μετὰ τὴν ἥτταν τῆς Ἀντιοχίας ἐνωθεὶς μετὰ τῶν Ῥωμαίων εἰς τὸν κατὰ τοῦ Περσέως πόλεμον εὐνοήθη μεγάλως ὑπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς βουλῆς, ἥτις ἐκάλεσε αὐτὸν φίλον τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ.

ἈΡΙΑΣΠΗΣ, υἱὸς Ἀρταξέρξου τοῦ Μνήμονος, καὶ ἀδελφὸς Δαρείου τοῦ Ωχου, φαρμακωθεὶς, ὡς λέγεται, μόνος φοβούμενος τὸν ἐπαπειλούμενον κατ' αὐτοῦ θρόνον τοῦ ἰδίου πατρὸς του.

ἈΡΙΒΑΪΟΣ, Βασιλεὺς τῶν Καππαδοκῶν, καὶ σύμμαχος τῶν Ἀσσυρίων ἐναντίων Κύρου τοῦ Μεγάλου, ὅστις νικηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ διωκόμενος ἐθανάτωθη.

ἈΡΙΓΝΩΤΗ, μαθήτρια τοῦ Μεγάλου Πυθαγόρου, καὶ Θεανοῦ Σαμίας, Φιλόσοφος Πυθαγορική. Συνέγραψε τελετὰς Διονύσου, καὶ ἐπιγράμματα περὶ τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος καὶ ἄλλα φιλοσοφικά.